

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína, a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **I. O.**, zastoupeného Mgr. Evou Pokornou, advokátkou, se sídlem Karlovo nám. 28, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 10. 2005, č. j. 28 Az 7/2005 – 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Evě Pokorné, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena do 1 měsíce po právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 2. 2005, č. j. OAM-2633/VL-10-P11-2004. Citovaným rozhodnutím správního orgánu žalobci nebyl udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a současně bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona. Kasační stížnost neobsahovala důvody podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., žalobce pouze požádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o tlumočníka do ruského jazyka. Závěrem pak navrhl, aby napadený rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc mu vrácena k dalšímu projednání.

Usnesením ze dne 13. 1. 2006 vyzval krajský soud žalobce, aby prostřednictvím své zástupkyně upřesnil, v jakém rozsahu rozsudek napadá a aby doplnil důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Poučil ho rovněž o následcích nesplnění výzvy.

Na výzvu soudu žalobce doplnil kasační stížnost podáním ze dne 18. 2. 2006. Zde uvedl, že napadá výrok o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu. Jako důvod podání kasační stížnosti pak žalobce uvedl, že krajský soud měl zrušit rozhodnutí žalovaného, neboť skutková podstata, ze které žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisu a je s ním v rozporu. Rozhodnutí nevycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, není přesvědčivé a při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost. Žalovaný nevyužil všech svých možností k získání úplných důkazů, tedy zjištění

přesného úplného stavu věci a neopatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí. V důsledku toho, krajský soud dospěl k nesprávnému právnímu posouzení, když jeho rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém řízení usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je zatížena vadami, které brání jejím věcnému projednání. Základní náležitostí kasační stížnosti je tvrzení o existenci důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost žalobce takovéto důvody neobsahovala, doplněk kasační stížnosti je pak v zásadě opisem zákonného znění ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jakékoliv konkretizace ve vztahu k žalobci. Není tedy zřejmé, v čem spatřuje žalobce rozpor skutkové podstaty, z nichž správní orgán při svém rozhodování vycházel, se spisem, v čem konkrétně dle jeho názoru nebyl spolehlivě zjištěn stav věci, v čem rozhodnutí správního orgánu není přesvědčivé, případně v čem mělo spočívat porušení ustanovení o řízení před správním orgánem. Zcela nekonkretizována zůstala i námitka, že krajský soud dospěl k nesprávnému právnímu posouzení, když jeho rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že ani po doplnění kasační stížnosti neobsahuje tato základní náležitosti nutné k tomu, aby mohla být věcně projednána. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tlumočnick do ruského jazyka pak nebyl ustanoven, neboť tato potřeba nevyšla v řízení najevo. Žalobce byl v řízení o kasační stížnosti zastupován advokátkou, která je nepochybně českého jazyka znalá. Jednání ve věci přitom nebylo nařízeno.

Kasační stížnost byla odmítnuta. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Evě Pokorné pak Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za zastupování za dva hlavní úkony právní služby á 1000 Kč [§ 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] k nimž náleží 2 x režijní paušál á 75 Kč (§ 12 odst. cit. vyhlášky) celkově tedy 2150 Kč. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. srpna 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu